

TUNTEIDEN TUOKSU

san. MATTI LAASONEN

säv. BO SÖDERHOLM

Meil-lä ai - kaa aa-muun as - ti, vaan ei

eh - kä e-nem- pää. Tun-teet polt-taa kuu- mem-mas-ti, es-tot su-laa niin kuin jää.

Vaik-ka roh- ke-as-ti pää-tin: kai-ken an-nan, kai-ken- saan, vie - lä

het-ken sil - ti mie - tin, mi-ten pal - jon tah-don - kaan. Tun - tei-den tuok - su, on-

- nen aa - vis-tus, mä ais - ti - a sen sain. Tun-tei-den tuok-su, hel - lä kos - ke-tus, sen

tun - nen i-hol- lain. Tun-tei-den tuok - su val - taa sy-dä-men, kun kuis-kaat ni-me - äin.

— ja ker - rot kuin - ka kai - pa - sit__ mun ^{1.} sy - li - äin.

^{2.} sy - li - äin. Tun - tei - den tuok - su, on - nen aa - vis - tus, mä ais - ti - a sen sain.

Tun - tei - den tuok - su, hel - lä kos - ke - tus, sen tun - nen i - hol - lain. —

Tun - tei - den tuok - su val - taa sy - dä - men, kun kuis - kaat ni - me - äin__ ja ker - rot kuin - ka kai

pa sit__ mun sy - li - äin.

*2. Käsi tarttuu käteen hetken,
sitten liukuu hyväillen.
Turhaan tunteet enää kätken,
virta vie, mä tunnen sen.
Taivaan tähdet valon antaa,
alkaa leikit rakkauden.
Aidot tunteet meitä kantaa,
niin kuin kuohut aaltojen.*